ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

30. dubna 2009 *

Ve věci C-531/07,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Rakousko) ze dne 13. listopadu 2007, došlým Soudnímu dvoru dne 29. listopadu 2007, v řízení

Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

proti

LIBRO Handelsgesellschaft mbH,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, K. Schiemann, P. Kūris, L. Bay Larsen a C. Toader (zpravodajka), soudci,

* Jednací jazyk: němčina.

generální advokátka: V. Trstenjak,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc-Sławiczek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. října 2008,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft B. Tonningerem a E. Rieglerem, Rechtsanwälte,

– za LIBRO Handelsgesellschaft mbH G. Prantlem, Rechtsanwalt,

– za rakouskou vládu C. Pesendorfer a G. Thallingerem, jako zmocněnci,

– za německou vládu M. Lummou, jako zmocněncem,

– za španělskou vládu J. López-Medel Basconesem, jako zmocněncem,

– za francouzskou vládu G. de Berguesem a A.-L. Vendrolini, jako zmocněnci,

– za Komisi Evropských společenství R. Sauerem a B. Schimou, jako zmocněnci,

– za Kontrolní úřad ESVO N. Fengerem a F. Simonetti, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 18. prosince 2008,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 3 odst. 1 ES, článků 10 ES, 28 ES, 30 ES, 81 ES a 151 ES.

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu zahájeného Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft (oborový svaz obchodní komory pro knižní a mediální průmysl, dále jen „Fachverband“) proti LIBRO Handelsgesellschaft mbH (dále jen „LIBRO“), kterým se Fachverband domáhá, aby společnosti LIBRO byla uložena povinnost zdržet se

reklamy na prodej knih v tuzemsku za nižší ceny, než jsou ceny stanovené podle spolkového zákona o regulaci cen knih (Bundesgesetz über die Preisbindung bei Büchern, BGBl. I, 45/2000, dále jen „BPrBG“).

Vnitrostátní právní rámec

BPrBG

3 Ustanovení § 1 BPrBG zní takto:

„Tento spolkový zákon se vztahuje na vydávání a dovoz knih a hudebnin v německém jazyce, jakož i na obchod s nimi, s výjimkou přeshraničního elektronického obchodu. Je zaměřen na tvorbu cen s přihlédnutím k postavení knih jako kulturního statku, k zájmu spotřebitelů na přiměřených cenách knih a k hospodářským aspektům obchodu s knihami.“

4 Ustanovení § 3 BPrBG zní:

„(1) Vydavatel nebo dovozce zboží ve smyslu § 1 tohoto zákona je povinen u zboží, které vydává nebo dováží na spolkové území ve smyslu § 1 tohoto zákona, stanovit koncovou prodejní cenu a tuto cenu zveřejnit.

(2) Dovozce nesmí stanovit nižší cenu, než je koncová prodejní cena po odečtení daně z přidané hodnoty [dále jen ‚DPH'] zahrnuté v ceně, která je vydavatelem stanovena nebo doporučena ve státě vydání nebo která je vydavatelem se sídlem mimo smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) doporučena jako koncová prodejní cena pro spolkové území.

(3) Dovozce, který nakoupí zboží ve smyslu § 1 tohoto zákona ve smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) za nižší cenu, než jsou obvyklé nákupní ceny, může úměrně k dosažené obchodní výhodě stanovit odchylně od odstavce 2 nižší cenu, než je cena stanovená nebo doporučená vydavatelem pro stát vydání, nebo v případě zpětného dovozu cena stanovená tuzemským vydavatelem.

[…]

(5) Ke koncové prodejní ceně stanovené podle odstavců 1 až 4 se pro zboží ve smyslu § 1 připočítá [DPH] platná v Rakousku."

5 Ustanovení § 5 BPrBG zní:

„(1) Koncoví prodejci mohou při prodeji zboží koncovým spotřebitelům ve smyslu § 1 tohoto zákona stanovit prodejní cenu nejvýše o 5 % nižší, než je koncová prodejní cena stanovená podle § 3.

(2) Koncoví prodejci nesmí v rámci obchodního styku pro účely hospodářské soutěže zveřejnit snížení koncové prodejní ceny ve smyslu odstavce 1.

(3) Povinnost podle odstavce 1 se nevztahuje na zboží ve smyslu § 1, jehož koncová prodejní cena byla poprvé zveřejněna podle § 4 před více než 24 měsíci a jehož doba dodání činí více než 6 měsíců.“

Smluvní systém Sammelrevers

6 Zejména z předkládacího rozhodnutí a z vyjádření Komise Evropských společenství vyplývá, že až do 30. června 2000 byl mezi rakouskými a německými vydavateli a knihkupci uzavřen soubor smluv určitého typu, který tvořil systém Sammelrevers 1993. Tento systém se týkal stanovení prodejních cen knih v německém jazyce a byl založen především na povinnosti knihkupců respektovat maloobchodní ceny určené vydavatelem.

7 Sammelrevers byl oznámen Komisi, která dne 22. ledna 1998 přijala oznámení námitek, a poté ve stanovisku ze dne 8. února 2000 požadovala vystoupení rakouských vydavatelů ze systému a odstranění všech přeshraničních účinků nejpozději do 30. června 2000. Oznamující strany tedy dne 31. března 2000 a dne 10. května 2000 předložily pozměněnou verzi Sammelrevers, která počítala se zrušením smluv uzavřených rakouskými vydavateli a knihkupci, kteří tak formálně vystoupili z tohoto systému. Nový systém byl poté předmětem negativního atestu [věc COMP/34.657 – Sammelrevers, (Úř. věst. 2000, C 162, s. 25)], v jehož rámci Komise konstatovala nepřítomnost citelného účinku na přeshraniční obchod.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

8 Fachverband je při prodeji knih v německém jazyce v Rakousku oprávněn zveřejňovat prodejní ceny závazné pro knihkupce podle § 3 odst. 1 BPrBG a dohlížet na to, aby maloobchodníci v rámci reklamy na tyto knihy prodejní ceny dodržovali.

9 LIBRO provozuje v Rakousku 219 poboček; 80 % knih, které uvádí na trh, pochází ze zahraničí.

10 Od srpna 2006 inzerovala společnost LIBRO na území Rakouska prodej knih vydaných v Německu za nižší ceny, než jsou minimální ceny stanovené pro rakouské území, na základě cen užívaných v Německu.

11 Fachverband podal u soudu prvního stupně návrh na předběžné opatření směřující k tomu, aby bylo společnosti LIBRO nařízeno zdržet se provádění takové reklamy. Soud prvního stupně tomuto návrhu vyhověl, když měl za to, že rakouský systém regulace cen, byť představuje omezení volného pohybu zboží v rozporu s článkem 28 ES, je „ospravedlněný kulturními důvody a nutností zachovat rozmanitost médií“. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozsudkem odvolacího soudu.

12 Proti tomuto rozsudku podala společnost LIBRO opravný prostředek „Revision“. Ve svém předkládacím rozhodnutí Oberster Gerichtshof uvedl, že v rámci judikatury

Společenství ve věcech systémů cen, zejména v rozsudcích ze dne 10. ledna 1985, Association des Centres distributeurs Leclerc a Thouars Distribution (229/83, Recueil, s. 1), a ze dne 3. října 2000, Échirolles Distribution (C-9/99, Recueil, s. I-8207), Soudní dvůr ještě nezodpověděl otázku, zda a popřípadě za jakých podmínek brání právo Společenství takovému vnitrostátnímu systému regulace cen, jakým je systém dotčený v původním řízení. Mimoto zdůrazňuje, že rakouská právní věda je, co se týče analýzy souladu tohoto systému s pravidly práva Společenství, nejednotná.

13 Za těchto podmínek se Oberster Gerichtshof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba článek 28 ES vykládat tak, že sám o sobě brání použití vnitrostátních právních předpisů, které ukládají pouze dovozcům knih v německém jazyce povinnost stanovit a zveřejnit prodejní cenu knih dovážených do tuzemska závaznou pro koncového prodejce, přičemž tato cena nesmí být nižší, než je koncová prodejní cena stanovená nebo doporučená vydavatelem ve státě, kde byla kniha vydána, nebo koncová prodejní cena doporučená pro tuzemsko vydavatelem se sídlem mimo smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP), po odečtení [DPH] obsažené v této ceně, ale že odchylně od tohoto pravidla smí dovozce, který nakupuje ve smluvním státě EHP za nižší cenu, než jsou obvyklé nákupní ceny, stanovit nižší cenu, než je cena stanovená nebo doporučená vydavatelem ve státě vydání – v případě zpětných dovozů cena stanovená tuzemským vydavatelem – úměrně k dosažené obchodní výhodě?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Je vnitrostátní právní úprava regulující ceny knih uvedená v otázce 1, která – v každém případě též z důvodu způsobu prodeje zasahujícího do volného pohybu zboží – je sama o sobě neslučitelná s článkem 28 ES a jejíž cíl je zcela obecně popsán prostřednictvím potřebného zohlednění ‚postavení knih jako kulturního statku,

zájmu spotřebitelů na přiměřených cenách knih a hospodářských aspektů obchodu s knihami', odůvodněná podle článků 30 ES nebo 151 ES, například s ohledem na obecný zájem na podpoře knižní produkce, na rozmanitosti knižních titulů za regulované ceny a na rozmanitosti maloobchodníků – i přes nedostatek empirických údajů, které by mohly prokázat, že zákonem stanovená regulace cen knih je vhodným nástrojem k dosažení těchto cílů?

3) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Je vnitrostátní právní úprava regulující ceny knih uvedená v otázce 1 slučitelná s čl. 3 odst. 1 písm. g) ES, články 10 ES a 81 ES, ačkoliv časově i věcně bezprostředně navázala na předchozí systém závazných cen knih založený na smluvní povinnosti maloobchodníků uplatňovat ceny stanovené vydavateli pro vydavatelské výrobky (systém Sammelrevers 1993) a nahradila tento smluvní systém?"

K předběžným otázkám

14 Vzhledem k tomu, že se spor v původním řízení týká dovozu knih společností LIBRO z jiného členského státu, musí se odpovědi Soudního dvora vztahovat k otázce, zda ustanovení Smlouvy o ES upravující obchod uvnitř Společenství brání ustanovením BPrBG o dovozu knih v německém jazyce z jiného členského státu.

K první otázce

15 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 28 ES vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě týkající se cen dovážených knih, jakou je právní úprava obsažená v § 3 odst. 2, 3 a 5 BPrBG.

16 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora veškerá obchodní právní úprava členských států, která by mohla ať přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně narušit obchod uvnitř Společenství, představuje opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením ve smyslu článku 28 ES (viz zejména rozsudek ze dne 11. července 1974, Dassonville, 8/74, Recueil, s. 837, bod 5).

17 Nicméně použití vnitrostátních právních předpisů, které omezují či zakazují některé způsoby prodeje, na výrobky z jiných členských států, není způsobilé takto narušit obchod mezi členskými státy, pokud jsou tyto předpisy použitelné na všechny dotčené subjekty provozující svou činnost na vnitrostátním území a pokud postihují stejným způsobem, právně i fakticky, uvádění tuzemských výrobků i výrobků pocházejících z jiných členských států na trh. Jsou-li totiž tyto podmínky splněny, použití právních předpisů tohoto druhu na prodej výrobků pocházejících z jiného členského státu a odpovídajících pravidlům stanoveným tímto členským státem není způsobilé zabránit jejich přístupu na trh nebo jej ztížit více, než tomu je u tuzemských výrobků (viz rozsudky ze dne 24. listopadu 1993, Keck a Mithouard, C-267/91 a C-268/91, Recueil, s. I-6097, body 16 a 17, jakož i ze dne 10. února 2009, Komise v. Itálie, C-110/05, Sb. rozh. s. I-519, bod 36).

18 Podle Fachverband a rakouské, německé, jakož i francouzské vlády zavádí právní úprava dotčená ve věci v původním řízení způsob prodeje použitelný bez rozdílu na

knihy vnitrostátní a dovážené, který nestanoví méně příznivé zacházení s posledně uvedenými knihami, neboť zavádí povinnost stanovit koncovou prodejní cenu u všech knih v německém jazyce nezávisle na jejich původu.

19 Tuto argumentaci nelze přijmout. Předběžná otázka se totiž netýká § 3 odst. 1 BRrBG, který se vztahuje na povinnost vydavatelů a dovozců stanovit maloobchodní ceny, pokud jde o vnitrostátní a dovážené knihy, nýbrž odstavců 2 a 3 tohoto ustanovení, které se týkají výlučně knih dovážených.

20 Pokud se vnitrostátní právní úprava týkající se cen knih, jakou je právní úprava obsažená v § 3 BPrBG, nevztahuje na vlastnosti těchto výrobků, ale týká se výhradně způsobu, jakým mohou být tyto výrobky prodávány, je třeba mít za to, že se týká způsobů prodeje ve smyslu výše uvedeného rozsudku Keck a Mithouard. Jak vyplývá z tohoto rozsudku, na takový způsob prodeje se nicméně zákaz stanovený v článku 28 ES nepoužije pouze tehdy, pokud splňuje podmínky uvedené v bodě 17 tohoto rozsudku.

21 V tomto ohledu je třeba konstatovat, jak bylo zdůrazněno Komisí a Kontrolním úřadem ESVO, že uvedený § 3 odst. 2 tím, že rakouským dovozcům knih v německém jazyce zakazuje stanovit nižší cenu, než je koncová prodejní cena stanovená nebo doporučená vydavatelem ve státě vydání po odečtení DPH, stanoví méně příznivé zacházení pro dovážené knihy, protože zabraňuje rakouským dovozcům i zahraničním vydavatelům stanovit minimální maloobchodní ceny podle charakteristik dovozního trhu, zatímco rakouští vydavatelé mohou sami pro vlastní výrobky stanovit takové ceny, jaké jsou vhodné pro maloobchodní prodej na tuzemském trhu.

22 V důsledku toho musí být taková právní úprava, jaká pro dovážené knihy stanoví rozdílná pravidla, jejichž důsledkem je méně příznivé zacházení s výrobky pocházejícími z jiných členských států, považována za opatření s účinkem rovnocenným

omezení dovozu, které je v rozporu s článkem 28 ES (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Association des Centres distributeurs Leclerc a Thouars Distribution, bod 23).

23 Během jednání tvrdila německá vláda, že veškeré úvahy o omezujících účincích rakouské právní úpravy postrádají opodstatnění, neboť dovoz knih pocházejících z Německa do Rakouska pokrývá ve skutečnosti většinu trhu prvně uvedeného státu a rakouský trh s knihami v německém jazyce nelze považovat za samostatný ve vztahu k trhu německému. Ve skutečnosti existuje jediný trh, na němž nedochází k soutěži mezi jednotlivými vydáními téže knihy prodávanými v obou těchto členských státech, neboť rozdíl v maloobchodních cenách je minimální.

24 K těmto údajům, byť nezpochybňovaným, nelze přihlížet. I za předpokladu, že vydavatelství knih v německém jazyce, zejména vydavatelství se sídlem v Německu, nejsou znevýhodněna rakouskou právní úpravou týkající se cen dovážených knih, která jim dovoluje vykonávat kontrolu cen uplatňovaných na rakouském trhu a rovněž zajišťovat, aby tyto ceny nebyly nižší než ceny uplatňované ve státě vydání, totiž takové úvahy neumožňují vyloučit, že účinkem takové právní úpravy, jakou je úprava dotčená ve věci v původním řízení, je omezení konkurenceschopnosti rakouských dovozců, kteří na svém trhu na rozdíl od rakouských vydavatelů, již jsou jejich přímými konkurenty, nemohou svobodně jednat.

25 Fachverband a rakouská vláda mimoto zdůrazňují, že svoboda stanovit koncové prodejní ceny je za všech okolností zaručena možností, přiznanou dovozci v § 3 odst. 3 BPrBG, použít nižší cenu, než je cena užívaná zahraničním vydavatelem, pokud toto snížení odpovídá dovozcem dosažené obchodní výhodě, jakož i možností, přiznanou koncovému prodejci v § 5 BPrBG, uplatnit slevu ve výši 5 % z ceny stanovené podle § 3 odst. 1 téhož zákona.

26 LIBRO naproti tomu zdůrazňuje, že jelikož ceny knih nemohou být známy před uvedením knih na trh, neboť, jak zdůraznila generální advokátka, ceny, za něž velkoobchodníci či maloobchodníci nakupují knihy od německých vydavatelů, jsou v zásadě obchodním tajemstvím, je pro dovozce nemožné vypočítat získanou obchodní výhodu, a tedy vypočítat slevu stanovenou v § 3 odst. 3 BPrBG.

27 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že možnost slevy stanovená v tomto ustanovení nemůže, jak tvrdí rakouská vláda, být považována za způsob kompenzace, umožňující dovozci promítnout do maloobchodní ceny veškeré výhody dosažené ve státě vývozu podle vlastní cenové politiky. Dovozce, který jako LIBRO nakoupí vyšší počet knih, nemůže, bez ohledu na toto pravidlo o slevě, svobodně stanovit pro všechny dovezené knihy nižší ceny, než jsou ceny uplatňované ve státě vydání. Může totiž uplatnit slevu pouze na knihy, které obdržel za příznivější ceny.

28 Stejně tak možnost koncového prodejce uplatnit slevu ve výši 5 % z ceny stanovené vydavateli a dovozci podle § 5 odst. 1 BPrBG, která je přiznána jak prodejcům knih vydaných v Rakousku, tak prodejcům knih dovezených, nemůže dále zakládat skutečnost odůvodňující závěr, že BPrBG zaručuje svobodu všech podniků zúčastněných v různých stadiích komerčního řetězce stanovit ceny knih v německém jazyce dovezených do Rakouska, protože tato možnost se týká pouze okamžiku prodeje konečnému spotřebiteli, a že § 5 odst. 2 BPrBG nedovoluje takové snížení propagovat. Cenami oznamovanými veřejnosti tedy zůstávají ceny stanovené podle pravidel upravených v § 3 BPrBG.

29 Za těchto podmínek je třeba na první otázku odpovědět tak, že taková vnitrostátní právní úprava, jakou je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která zakazuje dovozcům knih v německém jazyce stanovit nižší cenu, než je koncová prodejní cena

stanovená nebo doporučená vydavatelem ve státě, kde byla kniha vydána, představuje „opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu“ ve smyslu článku 28 ES.

Ke druhé otázce

30 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda v případě kladné odpovědi na první otázku lze takovou vnitrostátní právní úpravu týkající se cen dovážených knih, jakou je úprava obsažená v § 3 odst. 2, 3 a 5 BPrBG, jejímž cílem je podle § 1 odst. 1 tohoto zákona „tvorba cen [knih] s přihlédnutím k postavení knih jako kulturního statku, k zájmu spotřebitelů na přiměřených cenách knih a k hospodářským aspektům obchodu s knihami“, lze odůvodnit podle článků 30 ES a 151 ES.

31 Rakouská vláda zdůrazňuje, že v případě neexistence takového systému minimálních cen stanovených pro dovážené knihy v německém jazyce by došlo k poklesu cen knih určených široké veřejnosti, což by způsobilo ztrátu zisků dosahovaných prodejem tohoto typu děl. Důsledkem takové ztráty by již nemohly být financovány výroba a uvádění obsahově náročnějších, avšak ekonomicky méně atraktivních titulů na trh a malá knihkupectví, která obvykle nabízejí široký výběr knih tohoto žánru, by byla z trhu vytlačena velkými knihkupectvími, která prodávají především komerční výrobky. Rakouská vláda dále poukazuje na to, že v případě trhu, jakým je trh rakouský, jenž je charakterizován velmi nízkou koncentrací knihkupectví a značným dovozem z Německa, představuje tento systém přiměřený prostředek ke sledování uvedených naléhavých cílů veřejného zájmu.

32 V tomto ohledu je nejprve třeba uvést, že takové cíle zmíněné předkládajícím soudem, jako je ochrana knih jakožto kulturního statku, nemohou sloužit k odůvodnění opatření omezujících dovoz ve smyslu článku 30 ES (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Association des Centres distributeurs Leclerc a Thouars Distribution, bod 30). Na

ochranu kulturní rozmanitosti obecně totiž nelze pohlížet jako na součást „ochrany národního kulturního pokladu, jenž má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu“ ve smyslu článku 30 ES.

33 Navíc, jak uvedla generální advokátka, se nelze dovolávat článku 151 ES, který upravuje činnost Evropského společenství v oblasti kultury, jakožto ustanovení vkládajícího do práva Společenství odůvodnění veškerých vnitrostátních opatření způsobilých omezovat obchod uvnitř Společenství v této oblasti.

34 Naproti tomu ochrana knih jako kulturního statku může být považována za naléhavý důvod obecného zájmu, jenž je způsobilý odůvodnit opatření omezující volný pohyb zboží, za podmínky, že taková opatření jsou způsobilá zaručit uskutečnění stanoveného cíle a nepřekračují meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné.

35 V tomto ohledu, jak bylo uvedeno Komisí a Kontrolním úřadem ESVO, lze cíle ochrany knihy jako kulturního statku dosáhnout opatřeními pro dovozce méně restriktivními, například povolením zejména dovozci nebo zahraničnímu vydavateli stanovit prodejní cenu pro rakouský trh, jež zohlední charakteristiky tohoto trhu.

36 Za těchto podmínek je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že vnitrostátní právní úpravu zakazující dovozcům knih v německém jazyce stanovit nižší cenu, než je koncová prodejní cena stanovená nebo doporučená vydavatelem ve státě, kde byla kniha vydána, nelze odůvodnit ani na základě článků 30 ES a 151 ES, ani naléhavými důvody obecného zájmu.

37 S ohledem na odpověď na první dvě otázky není namístě odpovídat na třetí otázku položenou předkládajícím soudem.

K nákladům řízení

38 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Vnitrostátní právní úprava, která zakazuje dovozcům knih v německém jazyce stanovit nižší cenu, než je koncová prodejní cena stanovená nebo doporučená vydavatelem ve státě, kde byla kniha vydána, představuje „opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení dovozu“ ve smyslu článku 28 ES.

2) Vnitrostátní právní úpravu zakazující dovozcům knih v německém jazyce stanovit nižší cenu, než je koncová prodejní cena stanovená nebo doporučená vydavatelem ve státě, kde byla kniha vydána, nelze odůvodnit ani na základě článků 30 ES a 151 ES, ani naléhavými důvody obecného zájmu.

Podpisy.